

ΤΟΥ **Σπύρου Κοντομάρη** *

Η 3η Συνδιάσκεψη σηματοδοτεί για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ το τέλος μια περιόδου με συσσωρευμένη αρνητική αλλά και εξαιρετικά χρήσιμη πολιτική εμπειρία, τόσο για την ίδια, όσο και για το Κίνημα. Αν θέλουμε η ανανέωση της πολιτικής μας συμφωνίας να καταστεί προωθητική, αυτή η εμπειρία πρέπει να βρεθεί στο επίκεντρο του πολιτικού διαλόγου, να μας βοηθήσει να καταλήξουμε στα κρίσιμα ζητήματα με τρόπο πολιτικά καθαρό και δημοκρατικά αδιαμφισβήτητο.

Εργατική Πολιτική

Όσο τα Μνημόνια τα υλοποιούσε ο παλιός δικομματισμός ήταν ευκολότερο για τον Επίσημο Συνδικαλισμό να εκτοξεύει φραστικούς λεονταρισμούς, κρύβοντας το πραγματικό αντεργατικό του σχέδιο κάτω από σποραδικές και ασύνδετες απεργίες, δρώντας σταθεροποιητικά για το πολιτικό σύστημα.

Σήμερα τα πράγματα είναι ακόμα πιο καθαρά. Όλες οι δυνάμεις του «λιγότερου κακού» και του «καπιταλιστικού εξωραϊσμού» έχουν συμπυκωθεί γύρω από τη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, τις θετικές προτάσεις, το παράλληλο πρόγραμμα. Με το επιχείρημα «να μην ξανάρθει η Δεξιά», σύσσωμος ο Επίσημος Συνδικαλισμός σε σωματεία, φορείς, Δήμους, Περιφέρειες υπερψηφίζει ακατάπαυστα μνημονιακές αποφάσεις, υλοποιεί σε επίπεδο βάσης την άγρια επίθεση που νομοθετεί η Κυβέρνηση. Έχουν χάσει κάθε αλληλεπίδραση με την εργατική τάξη, κινούνται αυτοτελώς και μάλιστα εναντίον της.

Με όσους στηρίζουν το Μνημόνιο από τα Κάτω, φορώντας μάλιστα αριστερό προσωπίο, δεν έχουμε τίποτα να συζητήσουμε. Είμαστε σε πόλεμο. Εκεί που μέσα στην κίνηση των μαζών δημιουργείται ζωτικός χώρος για την αντίληψή μας, θα είμαστε επιθετικά παρόντες, επιτείνοντας την απονομιμοποίηση του Επίσημου Συνδικαλισμού, ανοίγοντας δρόμους για

την οργάνωση της ασυνδικαλιστής εργασίας. Στις φιέστες του Επίσημου Συνδικαλισμού η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν είναι δυνατόν να εμφανίζεται ως ευγενικός επισκέπτης.

Τακτική Συμμαχιών

Αυτοί που στοιχημάτιζαν ότι ο Χάρτης στην Αριστερά θα αλλάξει ριζικά χωρίς μια αντίστοιχη κοινωνική αλλαγή, έχουν διαψευστεί ολοκληρωτικά. Είτε το παραδέχονται, είτε όχι, η κοινωνική αλλαγή γεννά τη Νέα Πολιτική και όχι το ανάποδο. Ειδικά η επαναστατική κοινωνική αλλαγή θέλει δουλειά πολλή, σίγουρα πολλή περισσότερη και πολύ διαφορετική από αυτή που καταβάλουμε.

Πολλοί από τους Συνέδρους και τα πάνω από 3.000 μέλη που συμμετείχαν στην προσυνεδριακή διαδικασία, επανέκαμψαν μετά από μια μακρά περίοδο αποστασιοποίησης. Οι μεγάλες προσδοκίες που καλλιεργήθηκαν για τις «υγιείς δυνάμεις που θα απελευθερωνόταν» από το ΣΥΡΙΖΑ, έφεραν και μεγάλες απογοητεύσεις. Θνησιγενείς, γραφειοκρατικές και ξεπερασμένες αποδείχτηκαν ως επί το πλείστον οι δυνάμεις αυτές. Αντί για «εν δυνάμει σύμμαχες στο Κίνημα», αποδεικνύονται ήδη μνημονιακότερες του ΣΥΡΙΖΑ, στην Περιφέρεια Αττικής, στο ΤΕΕ, στην ΟΛΜΕ.

Η αντίληψη που επιμένει να εντάσσει αυτές τις δυνάμεις σε ένα κοινό πολιτικό τόξο με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ως έστω «αγωνιστικές δυνάμεις του αριστερού ρεφορμισμού», όχι μόνο παίζει με τις αντοχές της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αλλά επιμένει να παραβλέπει ότι εκπροσωπούν διαφορετικά κοινωνικά συμφέροντα. Βάζουν το ζήτημα των παραγωγικών δυνάμεων μπροστά από το ζήτημα των παραγωγικών σχέσεων, διακρίνουν αμοιβαία οφέλη του Λαού με μερίδες της αστικής τάξης. Συνδικαλιστικά υποστηρίζουν τη λογική της «εξαίρεσης του κλάδου μας», της «διατήρησης των κεκτημένων μας», την ίδια στιγμή που γκρεμίζονται τα πάντα για την κοινωνική πλειοψηφία. Με αυτό το πολιτικό κριτήριο είναι πάντα έτοιμοι να δικαιολογήσουν ως «ταχτική» κάθε μνημονιακή διολίσθηση. Στρατηγικά λοιπόν είμαστε αλλού.

Στο κίνημα όμως και στους επιμέρους χώρους παρέμβασης, εκεί που είναι πρακτικά αδύνατο, όλοι ανεξαιρέτως οι σύντροφοι που αποχώρησαν από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ να μαντρωθούν στο ΜΕΤΑ, μαζί με τον κυβερνητικό συνδικαλισμό, εκεί θα υπάρξει συζήτηση, σκληρή συντροφική κριτική και προσπάθεια κοινής παρέμβασης.

Οργανωτική Λειτουργία

Το κεφάλαιο Δ προχωρά ένα βήμα εμπρός στον τρόπο εκλογής των οργάνων,

αποτυπώνοντας έμπρακτες υποχωρήσεις και βούληση σύνθεσης. Στη θέση 20 προβλέπει τις Πολιτικές Πλατφόρμες για την εκλογή του ΠΣΟ. Προβλέπει δηλαδή ένα ψηφοδέλτιο με εσωτερικές λίστες που εκλέγονται με απλή αναλογική. Προβλέπει πολύ χαμηλό αριθμό σταυροδοσίας 15% (από 25%). Προβλέπει, εκτός από τη Λίστα ή τον Μεμονωμένο Υποψήφιο της αρεσκείας σου, να μπορείς να σταυρώσεις ένα ή δυο συντρόφους σε άλλη Λίστα. Αναλογική εκλογή του ΠΣΟ σημαίνει και αναλογική εκλογή της ΚΣΕ.

Ή αυτή η πρόταση θα περάσει, ή με το πρόσχημα της Απλής Αναλογικής αλλά με ξεχωριστά ψηφοδέλτια, θα απορριφθεί και θα οδηγήσει στην επανάληψη του τρόπου εκλογής της 2ης Συνδιάσκεψης, την Ενιαία Λίστα, την Κυκλική Σταυροδοσία και το Κακό Συναπάντημα.

Ή μπροστά ή πίσω.

Πολιτική Απόφαση

Με την Πολιτική Απόφαση δεν γίνεται να είμαστε όλοι ευχαριστημένοι. Ακόμα και όσοι δικαίως θα θέλαμε να βρούμε μέσα στις 80 σελίδες των Θέσεων το «Κάτω η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ», αναγνωρίζουμε τη δυνατότητα των ισοδύναμων διατυπώσεων. Όμως η πολιτική απόφαση της 3ης Συνδιάσκεψης στα κρίσιμα πολιτικά ζητήματα της οργανωτικής λειτουργίας, των συμμαχιών και του εργατικού πρέπει να προκύψει χωρίς ίχνος πολιτικής αμφισημίας, και χωρίς ίχνος δημοκρατικής αμφισβήτησης.

Η καθαρή πολιτική απόφαση υποχρεώνει την πλειοψηφία να κριθεί γι' αυτήν στην επόμενη συνδιάσκεψη, υποχρεώνει τη μειοψηφία να τη σεβαστεί χωρίς να αλλάξει τη γνώμη της, υποχρεώνει άπαντες να την υλοποιήσουν από κοινού. Χωρίς την υλοποίηση μιας συγκεκριμένης πολιτικής γραμμής από όλα τα μέλη μας δεν μπορεί να υπάρξει στο τέλος καμιά αποτίμηση και καμιά σοβαρή κριτική. Άλλοι θα λέμε ότι έφταιγε η γραμμή και άλλοι ότι δεν την υλοποιήσαμε.

Τέλος,

μετά από 7 και πλέον χρόνια, κοινής μας προσπάθειας, κανένας από μας δεν μπορεί να κατηγορήσει τον άλλο ότι νοιάζεται και ότι πονάει την ΑΝΤΑΡΣΥΑ λιγότερο. Γιατί κανείς από όλους εμάς σε αυτά τα 7 χρόνια δεν έμεινε ανεπηρέαστος και αδιαπέραστος από τις ανάγκες και τις προϋποθέσεις της κοινής μας προσπάθειας και της κοινής μας συζήτησης.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει περάσει στο πολιτικό μας αίμα, έχει περάσει στο πολιτικό αίμα των ανένταχτων και των Οργανώσεων που μέσα από τις Υπερβάσεις τους, τη συγκρότησαν σαν

μέτωπο. Απαιτείται τώρα μια ακόμα Υπέρβαση. Η διαλεκτική επίλυση των διαφωνιών μας μπροστά στην πολλαπλασιαστική πολιτική ισχύ που μπορεί να απελευθερώσει.

Η ολομέτωπη επίθεση που διεξάγει το Κεφάλαιο, η ΕΕ, η Κυβέρνηση, συναντά κοινωνικές αντιστάσεις. Η ολόπλευρη στήριξη του Μνημονίου και του Πολέμου από το Σύνολο του Επίσημου Πολιτικού Συστήματος δεν καταφέρνει να κάμψει τους χιλιάδες κοινωνικούς αγωνιστές της αλληλεγγύης και της πολιτικής αξιοπρέπειας. Η Κρίση βαθαίνει την Αντεργατική Επίθεση, που με τη σειρά της βαθαίνει ακόμα περισσότερο την Κρίση. Οι λογαριασμοί του δημοψηφίσματος ξανανοίγουν σε κάθε νέο Νομοσχέδιο σε κάθε νέα επίσκεψη των Θεσμών, με νέους εκβιασμούς από το Κεφάλαιο και με νέα αμφισβήτηση της ΕΕ από το Λαό. Η συγκυρία συνεχίζει να μας θέτει συνεχώς νέα δυσκολότερα καθήκοντα, καθήκοντα στα οποία είναι πια προφανές ότι δεν μπορούμε να ανταποκριθούμε χωρίς μια πιο συνεκτική πολιτική συμφωνία και λειτουργία.

Σπύρος Κοντομάρης, ΤΕ Αγ. Παρασκευής, Χολαργού, Παπάγου

Πηγή: aristerisispeirosi.gr